5 Petica

List OŠ Mikleuš, broj 13, godina XIV, 2010./2011.

Tema broja:

Škola s najljepšim vrtom

Izdvajamo iz broja:

Moje sretno mjesto
Etički kodeks
Kutija povjerenja
Društvo naša djeca
Borba protiv ovisnosti

Impresum

Petica- školski list Osnovne škole Mikleuš

Godina XIV · Broj 13
Školska godina 2010./2011.

Uređuju:
Učenici i učitelji Osnovne škole Mikleuš

Za izdavača:
Dragan Kraljik, prof.

Izdavač:
Osnovna škola Mikleuš
Školska 13, 33517 Mikleuš
Tel:033/400-297, 563-025
E-mail: os-mikleus@vt.t-com.hr

Uredništvo:
Mirjana Dadić- glavni urednik
Marica Kesić- lektor
Marina Vujić- lektor

Redakcija školskog lista:
Marin Hranj, Ivana Dundović, Nikolina Mijatović, Josipa Fujs,
Klaudija Radić, Ivana Mežnarić, Sara Radić, Ana Garić,
Valentina Ivček, Kristijan Hlavaček, Dario Ivčić, Alen Šarec

Suradnici:
Tanja Štefok- pedagoginja
Dinko Vekić- knjižničar
Učitelji razredne i predmetne nastave

Fotografija:
Gordana Gaća-Ćurak- učiteljica razredne nastave
Dinko Vekić- knjižničar

Grafička priprema:
Slaven Mađarić, prof.
Mirjana Dadić, prof.

Naklada:
20 komada

Sadržaj:

Uvod.....3. str.
Borba protiv ovisnosti.....4. str.
Moje sretno mjesto....5.- 8. str.
Druga strana Mikleuša...9. str.
Tema broja: Škola s najljepšim vrtom....10. – 11. str.
Đelem,đelem....12. str.
Obilježili smo.....13. – 16. str.
Školske vijesti....17. -19. str.
Učenički kutak....20. – 21. str.
Likovne stranice...22. – 23. str.
Stranice svaštarice...24. – 28. str.
Opraštamo se.....29. str.

Riječ uredništva

5 Dragi ljubitelji *Petice*

Budući da se bliži kraj ove školske godine, odlučili smo se pojaviti s još jednim brojem vaše drage *Petice*. U njoj vam donosimo pregled svih značajnijih događanja vezanih uz našu školu i učenike. Bila je to jedna zanimljiva godina, bilo da je riječ o ocjenama ili događanjima. Najnovije su vijesti da imamo logo škole. Za ovu je likovnu uspješnicu, kao i obično, zaslužan naš likovnjak Đorđe. Jedna je od bitnijih vijesti da smo dobili priznanje od Hrvatskog radija za najljepši školski vrt na području stradalome u Domovinskome ratu.
Što se tiče ostalih vijesti, voljeli smo se za Valentinovo, borili se u studenome protiv raznih ovisnosti, maskirali se u vremenu poklada,.... bilo je, jednom riječju ,šaroliko.

Kako biste saznali što se to događalo ove godine, uzmite ovaj školski list i prolistajte ga.
Javit ćemo vam se i iduće školske godine, ali u novome sastavu. Marin, Ivana, Klaudija, Nikolina i Josipa napuštaju nas ove školske godine. Stoga ćete se u idućem boju susresti zasigurno s novim imenima.
Držite nam se, dragi petaši i petašice, u ovim burnim vremenima. Kraj je školske godine blizu. Ne potpisujte predaju tako rano. Stigne se popraviti još koja ocjena, ali morate biti uporni do samoga kraja. Nemojte posustati.

Vaše uredništvo

Riječ ravnatelja

Škola napokon ima svoj zaštitni znak

Već duže vrijeme razmišljam kako napraviti nešto originalno po čemu bi prepoznavali našu školu.
Za razliku od drugih škola, koje već odavno imaju svoj zaštitni znak, odlučio sam i ja svoju ideju provesti u djelo. Moj je prvi korak bio razgovor s učiteljem likovne kulture Đorđem Stanisavljevićem. Nakon što sam mu iznio svoju zamisao, odmah se složio sa mnom i prionuo poslu. Istoga je dana na mome stolu osvanulo desetak primjeraka loga. Od svih primjeraka jedan mi se osobito svidio. Taj je primjerak dan učiteljima na uvid. Svi su bili oduševljeni njegovom jednostavnošću i originalnošću. Logo je škole svojim oblikom slovo ***O*** čime predstavlja riječ ***osnovna***. U sredini se nalaze inicijali škole, slova ***Š*** i ***M***. Zelena, crvena i bijela boja imaju posebno značenje, tj. zelena predstavlja travnate površine, a crvena i bijela raznoliko cvijeće u našem školskom okolišu. Upravo je okoliš naše škole nešto čime se mi jako ponosimo.
Duboko sam uvjeren da će nas ovaj znak predstavljati u svakome smislu.

Dragan Kraljik,
ravnatelj

Borba protiv ovisnosti

Alkohol, droga, cigarete = PROPAST

U mjesecu smo studenome pokrenuli projekt *Borba protiv ovisnosti*. U sklopu je ovoga projekta održana i prva terenska nastava.

Razne su pošasti ovoga svijeta. Ne govorimo samo o požarima, poplavama već o ovisnostima kojima čovjek uništava samoga sebe. Stoga smo u mjesecu studenome na satima razredne zajednice pokušali istaknuti na koje probleme mladi nailaze u današnjem društvu.

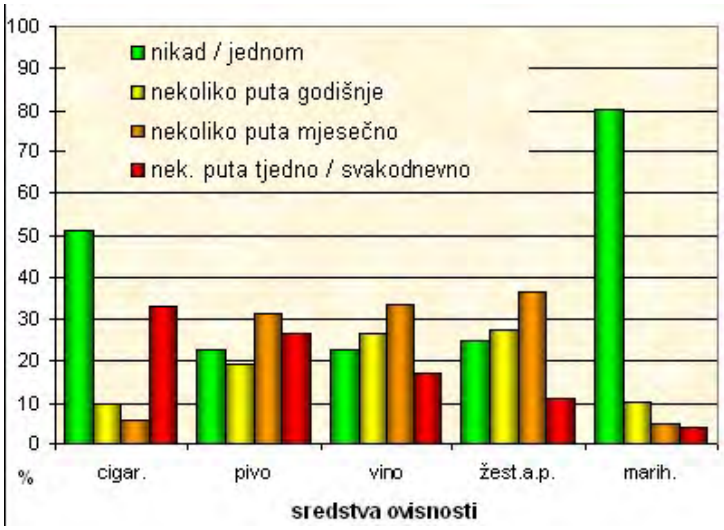

Isprobavanje raznih opijata započinje već u ranim godinama. Previše smo zantiželjni da bismo se oduprli iskušenjima. Stoga popiti pivo u desetoj godini života, već je poznata stvar.
Vidjeti osnovnoškolca s cigaretom u ruci također je poznata slika našega društva.
Droga pak nastupa u kasnijoj fazi kada alkohol i cigarete više ne predstavljaju zadovoljstvo.
Sve ovo navedeno postupno uništava mladog čovjeka.

Kakva je slika u Lijepoj Našoj? U Hrvatskoj je donedavno droga bila na prvome mjestu, a sada, objektivno gledano, alkohol među mladima uzima svoj danak. Vjerujte da nije lijepa slika vidjeti osobu koja pod utjecajem alkohola skrivi nesreću i pritom oduzme nečiji život ili izgubi svoj mladi život. Sve je više takvih situacija. Zaista, ovo su čudna, ali i neizvjesna vremena.
Zašto posežemo za time? Odgovor nije lagan. U većini ćete slučajeva dobiti odgovor kako su nas razne okolnosti natjerale na to, bilo obiteljska situacija, bilo nezaposlenost. Svaka osoba, koja je prošla pakao ovisnosti, ima svoju priču. Imali smo priliku to osobno čuti od mladića u zajednici *Cenacolo.* Ispovijesti znaju biti zastrašujuće.
Gdje su nestale moralne vrijednosti ovoga društva? Tu su, samo što polako blijede. Čuvaju ih samo oni vjerni, ali dokle će i oni moći izdržati pod ovakvim pritiskom većine. Društvo u Hrvatskoj propada. Tražimo se u nekim ispraznim stvarima koje prividno obmanjuju i daju osjećaj zadovoljstva. Ljudi postaju isprazne čahure jer prave vrijednosti nestaju s društvene pozornice.
Što napraviti? Svatko bi trebao krenuti ispočetka, tj. od samoga sebe. Potrebno je pronaći srž samoga problema. Ovisnosti su karcinom našega društva i toga moramo postati svjesni. Treba samo pronaći uspješno sredstvo kojim bi se iskorijenio ovaj korov. Ako to ne uspijemo, dovest ćemo se na rub egzistencije.
Zasučimo rukave i prionimo na posao.

Uredništvo

Moje sretno mjesto

Mikleuš kroz slike i priču

Učenici su 3. razreda pod vodstvom učiteljice Tatjane Sabo istražili povijest samoga mjesta. Svoje su istraživanje oblikovali kroz sliku i priču.
Naporno su istraživali i upoznavali posebnosti samoga mjesta i zavičaja.
Osim kulture i običaja prikazana je i bogata tradicija školstva u Mikleušu. Uskoro se navršava 155. obljetnica školstva u našemu malom mjestu.

Kako je Mikleuš dobio ime?

U najstarijim podatcima iz 1334. spominje se crkva u Mikleušu "ecclesia sancti Nicola".
Ima više primjera da su sela dobila ime prema patronu svoje crkve. Tako je i Mikleuš dobio ime. Navodi govore da se 1507.-1513. u propisima na ovom području spominje naselje Zenth Myklos. Hungarizirano Miklos, na hrvatski prevedeno Mikleuš u prijevodu Nikola.
Zaštitnica je Mikleuša danas sv. Terezija Avilska čiji se blagdan slavi 15. listopada kao i Dan općine Mikleuš.

Smještaj Mikleuša

Mikleuš se nalazi na Podravskoj magistrali u Virovitičko-podravskoj županiji. Samo je mjesto cestovnim i željezničkim putem povezano s Osijekom i Zagrebom. U blizini se samoga mjesta nalazi planina Papuk. Nekada je na ovim prostorima bilo Panonsko more. Ovo je nizinski kraj u kojem se ljudi pretežito bave poljoprivredom.

Znamenitosti Mikleuša

Turski sokak

U 16. su stoljeću Turci polako osvajali Slavoniju. Tako su osvojili i Mikleuš. Napustili su ga 1648. godine. Neki od novih stanovnika nisu htjeli napustiti mjesto, stoga je ta ulica dobila naziv *Turski sokak*.

Ulicu Ivane Brlić-Mažuranić ljudi zovu *Turski sokak*

Bajer

Bajer je bara i pripada vodama stajaćicama. U Mikleušu postoji Ribolovno društvo *Klen* koje djeluje od 1978. godine i brine se za njegov izgled. Društvo broji 15 članova.

Nogometni klub Mikleuš

Nogomet se u Miklušu spominje od 1932. godine.Prvi se nogometni klub zvao *Sloga*, a prvo je nogometno igralište bilo u dvorištu Dvorca. Ubrzo se nogomet seli na prostor tzv. Pecare da bi se od 1957. godine nogomet počeo
igrati na današnjem mjestu.

Crkveni zbor

Crkveni je zbor u Mikleušu osnovan na poticaj župnika Branka Šipure i časne sestre Mihaele Musić godine 2001. te do sada djeluje već punih 7 godina.
U zboru ima 15 stalnih članova i nekoliko povremenih. Repertoar im predstavljaju pjesme sakralnog sadržaja, novog ili starijeg izričaja.

Dvorac

Dvorac je povijesni spomenik Mikleuša. U njemu su stanovali vlastelinski upravitelji. Poslije grofa Ivana Draškovića vlasnik je Dvorca bio Ivan pl. Sakač.

Školstvo u Mikleušu

Početci se školstva u Mikleušu javljaju 1857. godine. Škola je tada bila jednorazredna, po kućama, s nekoliko učenika. Prvi su njeni učitelji bili *Šeraglić, Simo Paunović* (do 1869. godine) te *Stevo Uzelac*.

Škola je imala svoj vrt, tj. zemljišnu zajednicu.
1870. je godina važna za povijest školstva u Mikleušu.
Mjesni je vlastelin knez Lipe Šamburg darovao zemljište za školu i narod (kuća obitelji Svoboda) s jednom učionicom i učiteljskim stanom.

Škola se 1888. godine proširuje u dvorazrednu. Razlog je tome proširenje školske općine Humljani i Krasković
1893. odbor mijenja postojeću zgradu za veću zgradu pod sumnjivim okolnostima uz nadoplatu od 5 000 kruna.

Od 1910. do 1933. godine ravnatelj je škole Franjo Jelić, za kojega kažu da je bio dobar i strog učitelj. Škola je
imala dva odjela s 82 učenika. Nastava je u školi bila cjelodnevna.

Nakon njegovog je povratka iz 1. svjetskog rata osnovana *Narodna čitaonica.*
Knjižnica se razvija dolaskom Marije i Josipa Dritanovića 1934. godine, koji u Mikleušu ostaju do 1941. godine. Dvadesetih godina dolaze Zagorci u Mikleuš i Čojlug. Povećava se broj djece, a time se proširuje i škola koja postaje trorazredna. Nastava se odvijala poludnevno s 2 odjela.

Za vrijeme Drugog svjetskog rata škola radi s prekidima. Manjinska (njemačka) škola prestaje s radom 1943. godine.
1948. se po prvi put uvodi 5. razred.
U šk. je god. 1949./50. bilo 228 učenika u 7 razreda (dva učitelja)
1951. je godine uveden REDOVNI 6. razred.

Od školske je godine 1953./54. uvedena predmetna nastava, po prvi put, u kojoj su radila tri učitelja.
Te je godine škola imala 187 učenika.

Škola 1955./56. prerasta u sedmogodišnju i u njoj radi 7 nastavnika. Godine 1957./58. škola ima 8 razreda i organizirana je kao centralna škola.
Priključene su škole u Petrovcu i Aleksandrovcu. One su bile četverogodišnje i u njima je radilo po 2 učitelja.

Ravnatelj je bio TOMICA BAČANI koji otvara mliječnu kuhinju uz pomoć Društva naša djeca.
Od školske je godine 1959./61. ravnatelj bio Petar Grundler.

1961. se godine ukida zbog financija odjel u Aleksandrovcu.
U Četekovcu je škola postala područna 1962./63. te brojala 50 učenika i imala jednu učiteljicu.

Godine 1961./62. ravnatelj je Marija Tatalović, a nasljeđuje ju sljedeće godine Petar Šojić, koji će vršiti tu dužnost do 1969. Godine 1964./65. pripojena je Mikleušu i škola u Balincima.
Od 1973. prestaje prestaje s radom područna škola u Aleksandrovcu. Nastava se u Mikleušu odvija u dvije smjene. U školskoj je 1972./73. škola brojala ukupno 369 učenika**.** Do 1972. se nastava odvijala u dvije zgrade. Iste je godine stara škola bila srušena.

Od školske godine 1974./75. škola nosi naziv *Nikola Tesla* .
Kratko vrijeme 1975. godine ravnatelj je bio Milan Graovac da bi iste godine ravnatelj postao Dušan Pribić. Godine 1977. počinje izgradnja nove škole da bi 1. studenoga 1979. bila otvorena sadašnja škola. U novoj se mreži škola 1983. godine OŠ Mikleuš našla s OŠ *Vladimir Nazor* iz Nove Bukovice te područnim školama u Dobroviću i Miljevcima.

Školska je godina 1991. bila ratna godina. Neki učitelji i pomoćni radnici napuštaju školu i odlaze. Za vrijeme je Domovinskog rata poginuo učitelj Stjepan Tresk. Te se godine radilo po skraćenom programu. Ravnatelj je tada bio Stjepan Cesarec.

1992./93. škola se u Mikleušu privremeno proširuje i na školu u Voćinu. Razlog je tome bilo prihvaćanje 280 učenika izbjeglih s Kosova. Koncem 1993. godine u školi je bilo 603 učenika raspoređenih u 25 odjela. Te godine ravnateljicom škole postaje Zdenka Funtek.

Mikleuš je od 1993. godine dobio status općine, a škola ponovno nosi naziv OŠ Mikleuš.
Od 2000. je godine dužnost ravnatelja obavljao Stjepan Cesarec, a od 2006. pa do danas na ovoj se dužnosti nalazi Dragan Kraljik.
Škola danas broji ukupno 152 učenika i 32 djelatnika.

Škola nekad

Uredništvo s učiteljicom Tatjanom Sabo i učenicima 3. razreda

Druga strana Mikleuša

Gaj - tvornica za koju je Mikleuš disao

Ovo je još jedna priča u nizu o propalim hrvatskim tvornicama koje su hranile brojne obitelji, pa tako i Mikleuš nije iznimka. Tragična je sudbina *Gaja* u Mikleušu, a još više gubitak velikog broja radnih mjesta za brojne radnike i njihove obitelji.

Gaj danas

Što je to *Gaj*? Priča je o *GAJ-u* započela na obroncima Papuka, u šumama bogatim čuvenim hrastom lužnjakom. Zbog blizine same sirovine i stoljetne tradicije obrade drva u gradu je Slatini 1948. godine osnovano malo Kotarsko šumsko poduzeće *GAJ*. Od 1991.g. ovaj je industrijski kombinat organiziran u dioničko društvo. Svojim je rastom premašivao županijske granice i rasprostirao se na područje dviju županija. Osim u Virovitičko - podravskoj županiji u mjestima Slatina, Mikleuš i Voćin nalazio se i u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji u mjestima Daruvar i Đulovac. Središnje je mjesto u njegovoj proizvodnji zauzimala proizvodnja visoko kavalitetnog namještaja u što je bila utkana bogata tradicija, znanje i iskustvo majstora stolara, ali i kvaliteta hrastovog drveta.
Jedan je od programa unutar proizvodnje također bila i izrada tehničkih proizvoda od plastičnih masa, proizvodnja peta i đonova, te artikala za automobilsku industriju. *Gaj* je u Mikleušu bio upravo jedna karika u ovom velikome lancu proizvodnje.

Što se to dogodilo s *Gajem* u Mikleušu? Stanovnici su Mikleuša živjeli za *Gaj*. On je pokretao život u samome mjestu. Generacije brojnih obitelji ostavljale su srce i dušu za ovu tvornicu. Ta su divna vremena sada dio jednog lijepog sjećanja. Danas su neka nova vremena. *Gaj* u Mikleušu više ne postoji. Ostala je samo prazna ruševina tvornice. Sam objekt propada naočigled svih stanovnika Mikleuša, a riječ je o milijunskim vrijednostima. Kako je to uopće moguće? Do 1993. je godine *Gaj* poslovao pozitivno, a onda je između 1994. i 1995. započela privatizacija, slabljenje i propadanje same tvornice. Dogodilo se ono najgore. *Gaj* je u Mikleušu utihnuo.

Hoće li se svjetla u *Gaju* ponovno upaliti? Kažu ljudi da nada umire posljednja. Možda se jednoga dana upale svjetla i sirena pozove radnike na svoja radna mjesta, ali kažem možda. Nadajmo se da će se to dogoditi za dobrobit sviju nas.

Uredništvo

Ekologija i naša škola

Škola s najljepšim vrtom

Prošle smo školske godine oživjeli našu zadrugu i krenuli u radne akcije. Ove smo godine dobili brojna priznanja vezana uz naš školski okoliš. Jedno je od njih i ono Hrvatskoga radija za najljepši školski vrt na području stradalome u Domovinskome rat.

7. je prosinca prošle godine Povjerenstvo ekološke emisije *Slušaj kako zemlja diše* procijenilo da Osnovna škola Mikleuš ima najljepši vrt na području stradalome u ratu.
Ovo je priznanje od velikoga značaja za našu školu, ali i za samo mjesto.
Nevjerojatno je koliko smo toga postigli u ove dvije godine.
Počevši s radom prošle godine, zadruga je ostvarila mnogo toga, što upravo dokazuje ova nagrada.

Ipak, vratimo se mi u davnu prošlost škole. Zadruga vuče svoje korijene od samih početaka školstva u Mikleušu, stoga je ovo nastavak jedne duge tradicije. Složimo se da se oživljavanjem starih uspomena vratio sjaj davno zaboravljenome vremenu.
Nekad je tamo davno, između 1857. i 1870. godine, škola imala vrt i svoju zemljišnu zajednicu. Ravnatelj je tadašnje škole Ostoja Zjalić (1891-1908) vodio školski vrt, ali njegovim odlaskom vrt propada. Ujedno je zemljišna zajednica u tome vremenu nastojala obnoviti staru zgradu škole ili izgraditi novu. Nažalost u tome nije uspjela.
Od toga je trenutka prošlo puno vremena. Zadruga je imala svoje prekide u radu, zbog rata ili drugih okolnosti.

U društvu je toga doba zadruga imala veliku ulogu. Kao i danas zadruga je poticala brojne radne akcije. Mi danas ubiremo njene plodove u obliku brojnih priznanja. Naša je škola pokazala na svome primjeru da se može nešto postići kad se hoće, samo to moraš jako željeti. Naporan je rad urodio plodom.
Sada samo treba nastaviti s radom. Kako bi zadruga opstala, potrebno je osvještavati buduće generacije i isticati važnost zdravoga okruženja za život. Prema dosad viđenome na dobrome smo putu.

Savet društava za staranje o deci i omladini Jugoslavije i Savezni odbor Smotre pionira zadrugara i mladih prirodnjaka Jugoslavije dodeljuju

Školskoj zadruzi-Mikleuš

II. NAGRADU

premu za pionirsku zadrugu u iznosu od 150000 dinara za izvanredne rezultate pokazane u Smotri pionira zadrugara i mladih prirodnjaka od 1 oktobra 1959 g. do 1 novembra 1960 godine

PREDSEDNIK

PREDSEDNIK

Zajedništvom se može sve postići. Svaki se cilj može ostvariti, ako se uloži dovoljan trud. Naša je škola jedna od rijetkih koja je u kratkome periodu postigla značajne stvari. Moramo biti ponosni na naše učitelje, osoblje škole, ravnatelja, voditeljicu zadruge Barbaru Vidović, ali i na naše učenike, bivše i sadašnje. Zašto baš na njih? Oni čuvaju svojih ruku djelo. Ovo nije samo njihov uspjeh, već uspjeh čitavog Mikleuša. Napravili smo dobru promociju mjesta, škole i ljudi. Samo trebamo nastaviti i dalje tako.

Uredništvo

Priznanje školskoj zadruzi iz 1959./1960. g.

Priznanje iz 2010./2011.

Mali literarni kutak – haiku

Zelena trava
puna
tratinčica.

Žuti leptir
raširio krila
u vedro nebo.

Obasjano polje
pupovi
u cvatu.

Sunčeve strelice
gađaju
zemlju.

Topao vjetrić
prolazi kroz
bijele krošnje.

Obasjana oranica
djeca na
ljuljama.

Ana Kokoška, 5. r.

Terenska nastava Varaždin

Putujemo u *grad baroka*

Krajem je mjeseca studenog provedena terenska nastava u sklopu mjeseca *Borbe protiv ovisnosti*. Zaputili smo se prema samome vrhu Lijepe Naše, tj. prema Varaždinu u Zajednicu sv. Josipa Radnika.

Krenuvši ispred škole u pola 8, zaputili smo se na putovanje prema sjevernijim dijelovima naše domovine. Dok smo se vozili, mogli smo promatrati ljepotu naše zemlje i neki su po prvi put mogli vidjeti poznate *zagorske brege*. Prvo je naše odredište bilo zajednica *Cenacolo*, budući da je glavni cilj ove terenske nastave bio upravo posjet ovoj zajednici. Imali smo prilike vidjeti kako ovi mladići žive, kakav im je život bio prije, a kakav im je sada. Na samome dolasku dočekala su nas dva mladića. U dvjema smo se skupinama uputili u prostore zajednice. U razgovoru s njima u njihovoj smo kapelici saznali nešto više o samome načinu života unutar zajednice. Osim toga kroz njihove smo ispovijesti mogli čuti o negativnoj strani ovisnosti, preciznije o drogi.
Što je to Cenacolo? *Zajednica Cenacolo je kršćansko udruženje koje prihvaća izgubljene mlade ljude, nezadovoljne, zbunjene, očajne, one koji žele pronaći sami sebe, radost te smisao života. Zajednica se rodila 1983. kao odgovor Božje ljubavi na očajan krik mnogih mladih, umornih, razočaranih, ovisnika i neovisnika , u potrazi za radosti i pravim smislom života. Zajednicu je osnovala časna sestra Elvira Petrozzi.*
Postoje posebno zajednice za mladiće, a posebno za djevojke. Mi smo posjetili upravo zajednicu u kojoj su smješteni mladići različite dobi.
Poslije ovoga smo se susreta zaputili prema restoranu na objed. Odmorivši se od napornoga puta, onako siti i napiti, krenuli smo prema središtu Varaždina u razgledavanje ovog prekrasnog baroknog grada. Uz pomoć smo vodiča obišli najznačajnije znamenitosti samoga grada. Jedno je od njih bilo i Varaždinsko groblje. Šetajući njime, mogli smo se susresti s prošlošću i sadašnjošću. Ono svojim izgledom predstavlja bogatu kulturnu baštinu. Današnji svoj izgled zahvaljuje Hermanu Halleru koji je groblje oblikovao kao sintezu hortikulture i umjetničkih spomenika. Brojni nadgrobni spomenici radovi su poznatih hrvatskih kipara, a svaki će posjetitelj zastati pred kapelicama – grobnicama umjetničke vrijednosti. Zatim smo se uputili prema drugoj znamenitosti, a to je bio Stari grad čija je četverouglasta kula najstari dio ove utvrde.
Ubrzo smo krenuli u smjeru središta samoga grada prema glavnome trgu, tzv. *Korzu*.

Varaždin nas je oduševio svojom jednostavnošću, arhitekturom i ljepotom. Obilaskom smo najznačajnijih znamenitosti vidjeli bogatstvo njegove kulturne baštine. Grad je to koji plijeni pozornost svakoga posjetitelja i zove ga da dođe ponovo. Hvala Varaždinu na gostoprimstvu. Doći ćemo opet.

Uredništvo

Hrvatski olimpijski dan

U prostorima su škole 10. rujna u povodu Hrvatskog olimpijskoga dana održana brojna događanja.
Obilježavanje je započelo slikokazom učitelja tjelesne kulture Marka Kragujevića o olimpijskome pokretu, a zatim je uslijedilo natjecanje u skoku u vis i preskocima na trambulinu. Zbog vremenskih je nepogoda natjecanje održano u holu škole, a ne na vanjskome igralištu. No, to nije utjecalo na dječji natjecateljski duh i dobru zabavu.

Izgradnja krovišta dovorane

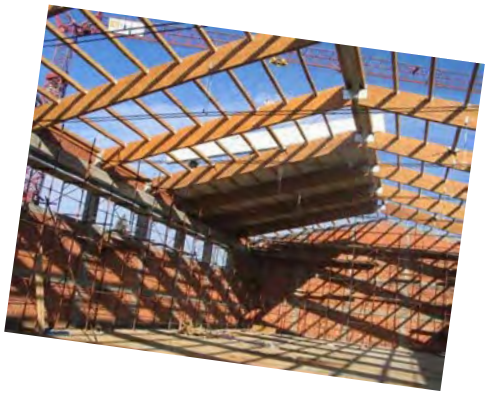

TZK u OŠ Mikleuš

Gdje će nam od jeseni biti kraj

Sivo nebo, kišovit dan, igrališta plivaju. Imamo TZK. Opet svi u hol…
Čeznutljivim pogledima motrimo radnike koji grade našu dvoranu i u mislima ih bodrimo da je što prije dovrše. I već se vidimo u njoj, na parketu, na spravama.

Prvi nam je učitelj TZK bio gospodin Marko. Ove se godine teško razbolio i završio u bolnici. Zamijenio ga je učitelj Danijel, a učitelja Danijela učitelj Mario.

Sve te promjene djelovale su na nas učenike. U nama su se pomiješali osjećaji brige, radoznalosti, tuge… Učitelji su Danijel i Mario na početku bili uplašeni i zbunjeni jer nisu znali otkuda početi, kako organizirati sat kada pada kiša, ali brzo su se *uhodali* i uspostavili disciplinu u našoj dvorani – školskom holu tako da se nije ni primijetilo da se tu radi, i to ozbiljno.
Nakon tri mjeseca vratio nam se naš „stari“ učitelj Marko. Neki su učenici bili tužni što nam mlađi učitelji tako brzo odlaze, ali svi smo bili sretni zbog gospodina Marka koji je, sportskim rječnikom rečeno, pobijedio bolest i vratio se na svoje radno mjesto. Sada zajedno s nama dijeli radost skorog ostvarenja snova mikleuških đaka – otvorenje sportske dvorane. Kažu najesen!

Ako smo postizali rezultate bez dvorane, gdje će nam od jeseni biti kraj?!

Europski dan jezika (26. rujna)

Integriranim je nastavnim danom obilježen Europski dan jezika. Na satu su engleskoga i njemačkoga jezika učenici 8. razreda pisali sastav na temu ***All about me/Alles über mich*** u kojem su pisali o svome životu, interesima, slobodnom vremenu, prijateljima...Njihove su radove na satu njemačkoga jezika prevodili učenici 7. razreda s engleskog na njemački. Završeni su radovi prikazani u holu škole. Na ovaj su način učenici mogli obogatiti svoj rječnik i spoznati mogućnosti koje pruža učenje nekog stranog jezika.

Dani kruha

U razdoblju su od 11. do 14. listopada u razrednoj nastavi prigodno obilježeni Dani kruha. Učenici su izrađivali od glinamola razna peciva i pritom uživali u ulozi malih pekara. Kasnije je održana priredba u povodu obilježavanja ovih dana. Na priredbi se pjevalo, recitiralo i zahvaljivalo na plodovima koje blagujemo svakodnevno.
Priredbi su prisustvovali osim učitelja i roditelji.

Dan sjećanja na Vukovar

18. smo se studenog prisjetili grada na Dunavu i obilježili dan njegovoga pada simbolično paleći svijeće ispred škole. Učenici su s učiteljima oblikovali srce kao znak ljubavi prema Vukovaru.
Na satima su razredne zajednice učenici izrađivali plakate, razgovarali o ratu i njegovim posljedicama i pisali poruke mira.

novinar: Ivana Dundović

Sv. Nikola - Božić

Prosinac je mjesec radosti i veselja. Početkom nas je mjeseca posjetio i naš dobri striček Nikola. Učenici su razredne nastave dobili tom prigodom i svoje poklone. Plesalo se i pjevalo u znak zahvalnosti sv. Nikoli što nas je i ove godine posjetio u našoj maloj školi. Naravno, uz njega je bio prisutan i Krampus koji je nastojao, kao i obično, zaplašiti sve prisutne.

Krajem su nas mjeseca dočekali božićni blagdani. Priređena je priredba u povodu Božića. Zajedno su sudjelovali učenici razredne i predmetne nastave sa svojim učiteljima. Pjesmom su, plesom i igrokazima učenici uveseljavali prisutne roditelje i goste.
Na kraju je programa ravnatelj škole svim prisutnima uputio čestitke u povodu nadolazećih blagdana.

Dan sjećanja na holokaust (26. siječnja)

Krajem smo se siječnja prisjetili žrtava holokausta. Na satima su se povijesti, vjeronauka i hrvatskoga jezika učenici osvrnuli na ne tako davnu prošlost. Izradom plakata i čitanjem prigodnih tekstova (***Dnevnik Anne Frank***) nastojalo se ukazati na problem u društvu koji još i dan danas postoji. Govorilo se također o pravima i jednakosti svih ljudi bez obzira na vjeru, pripadnost ili boju kože.

Valentinovo – Maskenbal

Veljača je mjesec u znaku zaljubljenih i *maškaranja*. Mjesec smo započeli u pripremanju za Valentinovo. Ove su se godine naši osmaši jako potrudili da se ovaj dan obilježi na poseban način. Organizirano je natjecanje u pjevanju. U prekrasno su ukrašenom holu prvo mjesto podijelile Josipa Fujs i Martina Garić. Budno je oko i uho žirija ocijenilo ove dvije izvođačice najuspješnijima. Poslije završenog su se programa učenici nastavili zabavljati u holu škole.
Što se tiče maskenbala, ove su se godine djeca zaista potrudila. Originalnosti u maskiranju nije nedostajalo. Pobjednica je kao i prošle godine bila Valentina Ivček. Njen je jedinstven izgled male Afrikanke plijenio pozornost publike i žirija. Bilo je tu princeza, klaunova, likova iz domaćih sapunica (Neven iz emisije *Nad lipom 35*), policajaca...
Djeca su svojim kostimima nakratko zašarenila i uveselila prostor škole koja je na trenutak postala slikovnica likova iz poznatih bajki i svakodnevnog života. Nadamo se da će tako biti i iduće godine.

Međunarodni dan žena

Žene su uvelike utjecale na razvoj društva kroz povijest, bilo u znanosti, sportu ili nekim drugim područjima.

8. smo ožujka 2011. prigodno obilježili Međunarodni dan žena prisjetivši se truda, rada, izuzetnih sposobnosti, upornosti i intelektualne ostavštine najvažnijih matematičarki (Teano, Hipatija,...) koje su kroz povijest svojim radom zadužile znanost te ostavile neizbrisiv trag.

Da nisu samo matematičari promicatelji ove važne grane znanosti, podsjetio nas je svojim izlaganjem Marinko Jaklić, učenik sedmoga razreda.

Dani hrvatskoga jezika (od 11. do 17. ožujka)

U spomen smo na hrabru sedmoricu i *Deklaraciju* na satima hrvatskoga jezika obilježili dane upravo posvećene ovom povijesnome događaju.

Pokušao se istaknuti značaj koji je imala *Deklaracija* u povijesnim događanjima 20. stoljeća. Kroz sate su povijesti učenici već bili upućeni u zbivanja toga doba, a na satima su se hrvatskoga jezika upoznali sa značenjem Novosadskog dogovora za hrvatski jezik, tj. s onom negativnom stranom.

Izradom je plakata napravljen povijesni pregled događanja vezanih uz hrvatski jezik, od samih početaka pa do '90-ih godina 20. stoljeća.

TELEGRAM

DEKLARACIJA O NAZIVU I POLOŽAJU HRVATSKOG KNJIŽEVNOG JEZIKA

ZA JEDNU KOMPLEKSNIJU OCJENU

MIR, HUMANOST I PRIJATELJSTVO MEĐU NARODIMA

NESPORAZUM NAD ORANICOM

3071-3-273

Ovih dana navršilo se deset godina od smrti istaknutog jugoslavenskog revolucionara, slikara i novinara Noše Pijade (1. I 1890 – 15. III 1957). Tim povodom redakcija Telegrama objavljuje jedan manje poznat razgovor s Mošom Pijade o njegovu slikarstvu

Svjetski dan voda (22. ožujka) - Dan planeta Zemlje (22.travnja)

Na satu su biologije i prirode učenici u suradnji sa svojim učteljima obilježili **Svjetski dan voda**. Izradom se plakata nastojao naglasiti problem velikih razmjera. Osim što je napravljen prikaz života u vodi, želio se istaknuti problem zagađivanja pitke vode i potaknuti na njenu štednju.

Dan je **planeta Zemlje** obilježen bojanjem igrališta, uređenjem okoliša škole i sadnjom ukrasnog drveća. Na lijepo uređenom su okolišu članovi Zadruge u suradnji s učiteljima i drugim učenici zasadili više od stotinu sadnica različitog ukrasnog drveća.

tekstovi : Uredništvo

Gosti škole

Stručni aktiv učitelja likovne kulture

23. je listopada prošle godine održan aktiv *likovnjaka* u našoj školi.

Iako je to postala uobičajena tradicija, i ove smo školske godine bili njihovi domaćini. Naši se gosti uvijek osjećaju ugodno kod nas jer mogu neometano raditi. Stoga im mi upućujemo poziv i za iduću školsku godinu.

novinar: Marin Hranj

Međužupanijski aktiv učitelja razredne nastave

U siječnju je održan Međužupanijski aktiv učitelja razredne nastave. Naša je škola postala središtem velikog događanja. Poslije napornog su se rada učitelji mogli opustiti u holu uz malu zakusku. Za svoje smo gostoprimstvo dobili same pohvale.

novinar: Ivana Dundović

Županijsko natjecanje iz biologije

Iako naša škola nije imala svoga predstavnika, izabrani smo za školu domaćina. Za glavnoga je koordinatora izabrana učiteljica Barbara Vidović. Natjecanje je održano 7. ožujka. Kao škola domaćin pohvaljeni smo od svih sudionika ovoga natjecanja.

Ljestvica konačnog poretka:

8. razred: 1. Katalinić, Sven (OŠ Josipa Kozarca, Slatina); 2. Škiljić, Stjepan (OŠ Josipa Kozarca, Slatina); 3. Brtan, Ana (OŠ Eugena Kumičića, Slatina)
7. razred: 1. Relatić, Marina (OŠ Josipa Kozarca, Slatina); 2. Bajt, Andrej (OŠ Eugena Kumičića, Slatina); 3. Kiš, Marijo (OŠ Vladimira Nazora, Virovitica)

novinar: Marin Hranj

LiDraNO

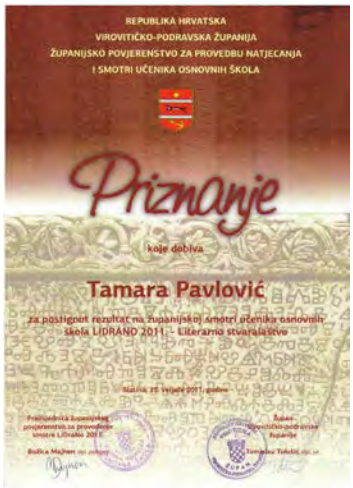

Na županijskoj razini susreta literarnih, dramskih i novinarskih izričaja učenika osnovnih škola, LiDraNo 2011., našu je školu predstavljala učenica 6. razreda, Tamara Pavlović... Susret se održao 25. veljače 2011. u OŠ Eugena Kumičića u Slatini i u Pučkom otvorenom učilištu Slatina. U jakoj je konkurenciji Tamara pobijedila i svojom je pjesmom *Dunja* predložena za državnu razinu LiDraNa! Ovo je veliki uspjeh za Tamaru i našu školu i bude li pozvana, Tamara će sa svojom mentoricom Maricom Kesić otputovati na državni susret u Šibenik. Čestitamo!

Tanja Štefok, pedagoginja

Tamara Pavlović :

DUNJA

U mom dvorištu
stoji malo stablo,
smeđe boje
i mirisnog ploda.

Ponosno stoji
i pod jesenjim vjetrom
savija tanke grane,
uvija mlado tijelo.

Tako je mala,
a tako prkosna.
Tako je žuta
i tako mirisna
mala dunja.

Osim Tamarinog uspjeha još je jedan literarni uspjeh zabilježen u ovoj školskoj godini. Pjesma je Zvonimira Josića, učenika 6. razreda, ***Proljetni vjetar*** objavljena u časopisu *Modra lasta*. Bravo Zvonimire!

Proljetni vjetar

Zašušti proljetni vjetar,
svojim mirisom zbunjen
proleprša kroz selo vijoreći.
U zaljubljenosti dirkao je
pupoljke ranih voćaka.
Uplašen od jakih gromova
pobjegao je iz sela brzo
kao munja.

Lagan kao pero
otišao je u brda i planine
i više se nije vratio.

Društvo naša djeca

U studenome je ove školske godine ponovo pokrenuto s radom Društvo naša djeca. Društvo je humanitarnoga karaktera i pomaže u skupljanju sredstava za one kojima je najpotrebnije.

Društvo se po prvi put u Mikleušu spominje između 1950. i 1960. godine i ističe se njegovo aktivno sudjelovanje u svim društvenim događanjima samoga mjesta.

Predsjednica je današnje udruge učiteljica Zdenka Funtek. Ukupno je dosad održano desetak likovnih radionica. Radovi, izrađeni na radionicama, prodavani su, a od zarađenog je novca kupljen materijal za radionice, uskrsna čokoladna jaja za igru *Potraži pisanicu*, organiziran maskenbal, a također se nastojalo pomoći učenicima 3. i 4. razreda za odlazak u Pakoštane (škola u prirodi). Jedna je od takvih radionica upravo bila prije samoga Uskrsa. U njoj su sudjelovali, osim učenika i učiteljica razredne nastave, i članovi Društva naša djeca. Izrađene su tom prigodom velike uskrsne pisanice koje su prvo bile postavljene ispred škole, a zatim premještene na prostor benzinske crpke uz Podravsku magistralu. Ovaj je događaj čak zabilježen u Glasu Slavonije 22. travnja ove godine. Trenutačno se Društvo priprema za manifestaciju Orahovačkog proljeća. Osim učiteljica razredne nastave u rad su ove udruge uključeni i brojni roditelji. Društvo danas broji oko 40 članova.

Uredništvo

Folklor u našoj školi – čuvanje narodnih običaja

Tijekom čitave školske godine održavaju se sati folklora pod vodstvom učiteljice Zdenke Funtek.Na folklor idu učenici od 1. do 5. razreda. Ima više djevojčica nego dječaka. Plešu se različiti plesovi iz svih krajeva Hrvatske. Osim matične škole na folklor dolaze i djevojčice iz područne škole Četekovac. Naši bi mali folkloraši željeli zaplesati u nošnjama na otvaranju nove školske dvorane, zato marljivo vježbaju na svojim probama

Uredništvo

Kutija povjerenja

Ako vas brige more, slobodno ubacite svoje pisamce u našu čarobnu kutiju u holu škole i naša će vam pedagoginja pomoći u vašim osnovnoškolskim problemima.

Za SNJEGULJICU

Muči me što jedna djevojčica u razredu stalno tužaka.

Kada netko tužaka, to znači da ga nešto muči. Pokušaj razgovarati s prijateljicom i objasni joj da to nije dobro ponašanje i da tako može izgubiti prijatelje. Tužakanjem možemo samo odbiti prijatelje od sebe jer nitko ne voli tužibabe.

Za učenicu 5. razreda:

Željela bih znati kako u razredu izbjeći neprijateljstvo i svađu. To me najviše boli kada s nekim nisam prijateljica.

Pitaš kako u razredu izbjeći neprijateljstvo jer te boli kad s nekim nisi prijateljica. Moramo znati da ne možemo sa svima biti prijatelji. Neki nam ljudi više odgovaraju, neki manje. Ali to ne znači da s nekim valja biti u neprijateljskim odnosima. Trebaš otkriti zašto se ta osoba ljuti ili svađa s tobom. Možda razgovorom možeš riješiti taj sukob. Reci toj osobi da ne želiš biti u svađi jer se onda ne osjećaš dobro. Ako joj je stalo do vašeg dobrog odnosa, poslušat će te. Ako nije, onda ta osoba ne želi biti tvoj prijatelj i to trebaš prihvatiti.

Za ORBIT
Zašto se svaki put zaljubim u istu osobu, a već me puno puta razočarao?

Eh, ta ljubav! Zaljubiš se uvijek u istu osobu, a puno te puta razočarao. Osoba koja te stalno razočarava, očito nije dobra za tebe.
Strpi se, naići će tvoja prava ljubav.

Za TAYLOR LAUTNER

Kako reći svome dečku da je glup? Kako reći svojoj najboljoj prijateljici da smo njena simpatija i ja zajedno?

Tebi stvarno nije lako! Umjesto uobičajenog ljubavnog trokuta, ti se, čini mi se, nalaziš u četverokutu. Ne treba nikome govoriti da je glup jer vjerujem da ni ti to ne bi htjela čuti o sebi. Postavi si pitanje kako bi se ti osjećala da je tvoja prijateljica tebi učinila ono što si ti njoj.

Za LAJKU

Prijateljima nikako ne mogu udovoljiti. Uvijek nešto traže. Što god napravim, ne valja. Uvijek se žele svađati. Kako im se suprotstaviti da ne budu više takvi?

Ako prijateljima uvijek moraš udovoljavati i uvijek nešto traže od tebe i što god napraviš nije dovoljno i žele se svađati s tobom- ONDA TO NISU PRIJATELJI. Takvim osobama očito nije stalo do lijepog odnosa, međusobnog pomaganja i uvažavanja. Druge osobe ne možemo i ne trebamo mijenjati, mijenjati možemo samo SEBE. Pusti vrijeme da pokaže jesu li ti to pravi prijatelji ili ćeš morati potražiti neke druge.

Za ANONIMCA

Mene muči škola, učenje, ljubav, prijateljstvo, dežuranje jer nema nikoga, ali nekad malci imaju TZK. Stvarno mi je dosadno. Molim vas, što da napravim?

Za onoga/onu koju muči škola, učenje, ljubav, prijateljstvo i dežuranje… jer nema nikoga (samo malci ponekad imaju TZK, možda i oni malo veći imaju TZK). I stvarno ti je dosadno? Da bismo spriječili dosadu (zatvorili je u krletku), valja se baviti raznim aktivnostima. Npr., kad ti se dosada približi (možda se prišulja s leđa?), ti uzmi knjigu pa nauči lekciju za sutradan da se možeš javiti i odgovarati neki predmet. Tako ćeš potrošiti vrijeme kod kuće za učenje, a i sat na kojem ćeš odgovarati brže će ti proći. Nađi neki hobi koji će ti ispuniti vrijeme, a u kojem ćeš istodobno uživati. Evo nekih prijedloga: pisanje pjesama (za naš novi literarni kutak), čitanje knjiga (ali samo zanimljivih), vezenje, pletenje šalova ili možda skupljanje nečega (poštanskih markica?). Nadam se da ćeš nešto pronaći…

Za LOLITTU

Imam jedno pitanje i nadam se da ćete mi pomoći... Želim biti što bolji prijatelj svima. Znam da me svi ne mogu voljeti, ali bar da pokušaju... Kako da budem bolji prijatelj?

Želiš biti što bolji prijatelj svima? Prijateljstvo je jako važno. Jedna lijepa poslovica kaže kako su nam prijatelji braća i sestre koje sami biramo… Ali nije važno biti sa svima prijatelj, već imati nekoliko dobrih prijatelja. Za prijatelje se nikada ne moraš mijenjati, glumiti ili pretvarati u nešto što nisi. Pravi prijatelji te prihvaćaju takvom kakva jesi. Oni uvijek pomažu jedni drugima u nevolji, a vesele se zajedno u radosti.

Za RAMBA

Jedna cura ne želi biti sa mnom jer kao imam glavu veliku kao slon.

Sviđa ti se jedna djevojčica, a ti se njoj ne sviđaš? Vjerujem da se zbog toga ne osjećaš sjajno, ali bez brige! Kaže učiteljica Svjetlana: „Jednog dana pronaći ćeš onu kojoj ćeš se jako sviđati i tvoja će joj glava biti najljepša glava na svijetu. Zato se samo strpi i prava će ljubav doći."

Za BALERINU

Što napraviti kad me tri cure vole, a ne znam koju izabrati? U horoskopu mi piše da ako ubrzo ne izaberem jednu, izgubit ću sve tri. Sve tri su anđeli...

Kažeš da te 3 djevojčice vole, a ti ne znaš koju izabrati? I još se pozivaš na horoskop koji kaže da ako brzo ne izabereš, izgubit ćeš sva tri anđela!(???) Ti si stvarno u ljubavnim problemima! Kako da ti pomognem, osim da ti kažem da što prije izabereš jednog anđela...

Za PRINCEZU

Zašto mene na holu cure guraju?

Kažeš da te djevojčice na hodniku guraju? Možda im se sviđaš, a ne znaju kako da ti to kažu pa ti guranjem poručuju da si im važan, da te primjećuju i žele vidjeti tvoju reakciju. Drugi put kad te jedna od njih gurne, reci joj da znaš da joj se sviđaš i da nema potrebe za guranjem.

Vaša pedagoginja Tanja Štefok

Šarolikost boja na papiru…

1.

2.

4.

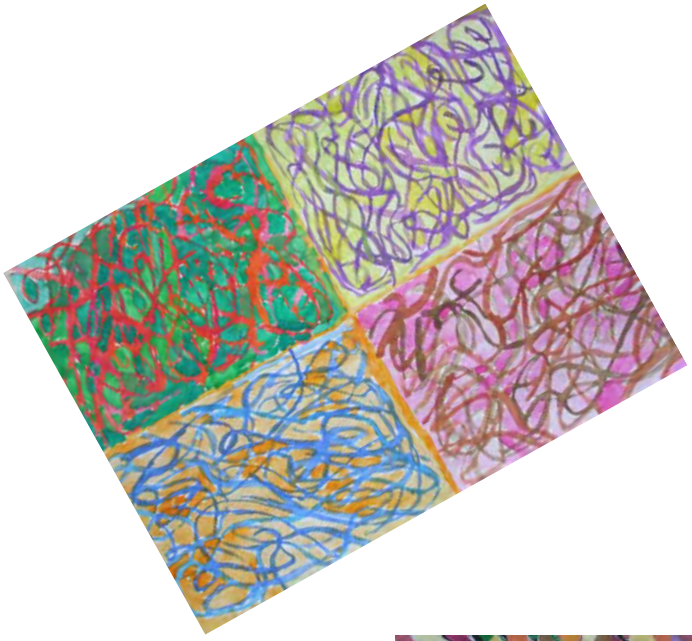

3.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

Slike izradili: 1. Juro Bilobrk, 8.r.; 2. Dominik Šantić, 8. r.; 3. Ivana Ružička, 6. r.; 4. Domagoj Lozer, 5. r.; 5. Tamara Pavlović, 6. r.; 6. Ivana Jelačić, 7. r.; 7. Marko Sušanj, 8. r.; 8. Emilija Šantić, 8. r.; 9. Leon Cesarec, 5. r.; 10. Helena Kraljik, 6. r.; 11. Senna Šimek, 7. r.

Have fun!

Valentine's Day Fun

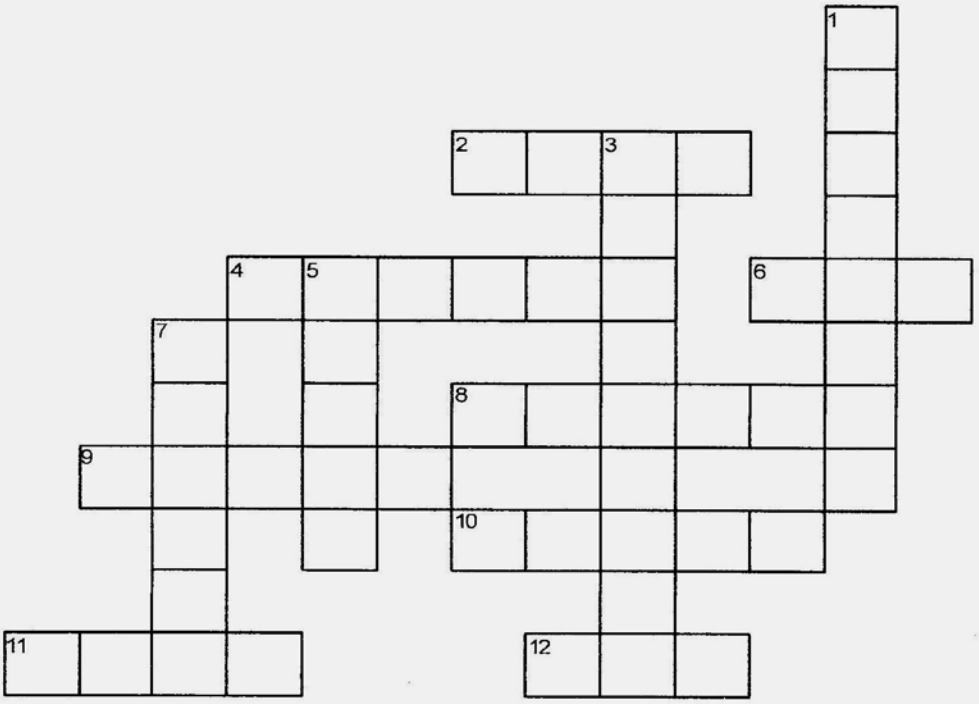

ACROSS
2 "I _____ you."
4 We have a party at _____.
6 I give Mom a _____ before school.
8 Dad takes Mom out for _____.
9 Some friends give me _____.
10 We _____ messages on our cards.
11 Mom gives me a _____ at bedtime.
12 Roses are _____.

DOWN
1 _____ 14th is Valentine's Day.
3 "Be my _____."
5 We give _____ to our friends.
7 We cut _____ from red and pink paper.

crossword: učiteljica Nina Fletko Venus

MALE MOZGALICE - Sprechen sie Deutsch?

Pokušaj pronaći sve riječi i odgonetnuti traženi pojam.

M	A	B	C	R	I	M	I	R	K	F
I	U	C	E	V	I	E	L	E	A	A
H	H	T	-	S	H	I	R	T	T	R
A	A	B	T	K	E	K	E	U	Z	B
V	I	N	N	I	E	I	N	S	E	E
C	H	A	D	W	E	S	E	I	N	S
T	R	N	F	R	E	U	N	D	E	R
K	U	D	R	E	I	M	G	R	O	ß
H	A	U	S	A	U	F	G	A	B	E

- **Mutti**
- **Musik**
- **Vater**
- **Freund**
- **Farbe**
- **Katze**
- **T-shirt**
- **Hund**
- **Hausaufgabe**
- **krank**
- **Krimi**
- **tun**
- **viele**
- **drei**
- **ein**
- **groß**
- **ABC**

Die Lösung:_____

Odgonetni tražene pojmove. Usavrši svoj rječnik njemačkoga jezika.

nudH- _____

terCompu- _____

peLam- _____

hrU- _____

kisMu- _____

lenepiS- _____

underenF- _____

laMer- _____

atteR- _____

zetaK- _____

chMil- _____

teHeu- _____

na Bane- _____

folW- _____

rrichtUnte- _____

derfP- _____

urfMaulw- _____

napravili: Alen Šarec i Sara Radić

Community Cenacolo

We visited the community Cenacolo, which is a communnity for drug addicts. I think that it is a nice place for young men and women who lost the reality to life.
I don't know why people take drugs. I would like to help those people. I had an oppurtunity to meet one of them. His name was Ivan. He told us his life story. He expressed his opinion about drugs and alcohol. During the time we spent in this community they where all nice. Some day I would like to help such communities which help people to find the right way of living.

Nikica Markić, 6.a

All about me…/ Alles über mich…

All about me...

Hello...My name is Ivana and my name is Dundović. I am in the 8th class and I am 14. I live in Mikleuš. I have green eyes and brown hair. My hobby is handball. I am interested in sports. I am good at maths and PE. I listen forein music. My favourite singers are RIHANNA, AKON, IYAZ and JAY - Z. I play computer in my pastime. My favourite hang – out is the playground. My fashion style is casual. I wear jeans and T – shirts. My favourite gadget is my mobile phone. My favourite book is *Bijeli klaun* and my favourite film is *Titanic*. My favourite band is Black Eyed Peas and I am bad at English.

Alles über mich...

Hallo...Mein Name ist Ivana und Nachname Dundović. Ich gehe in the 8. Klasse und ich bin 14. Ich wohne in Mikleuš. Ich habe grüne Augen und browne Haare. Mein Hobby ist Handball. Ich bin interessiert in Sport. Ich bin gut in Mathe und Sport. Ich höre gern Musik aus anderen Ländern. Mein Lieblingssängering ist RIHANNA und Lieblingssänger sind AKON, IYAZ und JAY – Z. In meiner Freizeit spiele ich Computer. Mein lieblings Out – fit ist Jeans und T – shirt. Mein Lieblingsspielzeug ist mein Handy. Mein Lieblingsbuch ist *Bijeli klaun* und Lieblingsfilm *Titanic*. Mein Lieblingsband ist Black Eyed Peas und ich bin nicht so gut in Englisch.
Die 8. Klasse ist am besten.

Ivana Dundović, 8. r.

ECO – calendar for this year

made by: Martina Garić, Ivana Krešić and Marina Lukić (6. a)

Čestitamo!

Najbolji učenik Osnovne škole Mikleuš

Ove se školske godine opraštamo od još jedne generacije osmaša. Među njima se našao i najbolji učenik naše škole. Ime mu je Juro Bilobrk ili, kako ga od milja njegovi prijatelji zovu, Đuro. Dječak je to samozatajan i pristojan.
U razredu je oslonac svima i često priskače u pomoć svojim prijateljima kada *zapnu* na matematici, hrvatskome ili nekom drugom predmetu.
Za njega učitelji i prijatelji imaju samo riječi hvale.
Prije početka sata, za vrijeme velikoga odmora, uhvatili smo ga na trenutak i postavili nekoliko brzopoteznih pitanja.

- Kada se osvrneš, kakvi su ti dojmovi sada na kraju osnovne škole?

Ne znam što bih rekao. U ovih je osam godina bilo svega. Bilo je i smijeha i suza, ali uglavnom poučno i zabavno.

- Rekao si da je bilo smijeha i suza. Možeš li se sjetiti neke situacije koja te je skoro natjerala na plač?

Najgore su mi bile svađe u razredu, a njih je bilo puno. Iskreno ne mogu se sjetiti nijednog trenutka zbog kojeg sam skoro zaplakao.

- Ti imaš dosta prijatelja. Tko je među njima ipak tvoj najbolji prijatelj?
  Prijatelj, s kojim se najviše družim, je Ivan Lukić. I zasigurno će mi nedostajati njegovo društvo kada obojica krenemo u srednju školu.

- Koju srednju školu planiraš upisati?
  Gimnaziju u Slatini.

- Kakvi su ti planovi poslije gimnazije?
  Neke sam si ciljeve već zacrtao. Htio bih studirati elektrotehniku ili neki studij vezan uz informatiku.

- Koji su ti predmeti bili najdraži u osnovnoj školi?
  Od svih sam se predmeta najviše pronašao u fizici i geografiji.

- Tko ti je najdraži učitelj/ica?
  Milan Milković.

- Što ti je bilo najteže u ovih osam godina?
  Najteže mi je bilo prilagoditi se na nove učitelje.

- Kakav je osjećaj biti proglašen najboljim učenikom naše škole?
  Mogu reći da je to jako lijep osjećaj. Jako sam ponosan i ovo je veliko priznanje meni i mojim roditeljima.

novinar: Ivana Dundović

Adio, 8. razrede!

Generacija 2010./2011.

Gornji red (s lijeva na desno): Ivan Ibričić, Dominik Šantić, Marko Sušanj, Danijel Šincek, Matej Košorog, Marija Bilobrk, Emilija šantić, Antonio Babić, Ivan Lukić, Martina Jaklić, Milkica Sarajlić Kolundžija (razrednica)
Donji red (s lijeva na desno): Matej Pavlović, Filip Mrva, Klaudija Radić, Marko Čugura, Juro Bilobrk, Ivana Dundović, Ivana Patača, Nikolina Mijatović, Josipa Fujs i Marin Hranj

Ovako je to nekad bilo. Nekada petaši, a sada osmaši. Sretno vam bilo u vašim novim avanturama.

Uredništvo 5

SINGER
SIVAĆ
STROJEVI
BESPLATNO